

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

A Development of an Introductory Linguistics

Training Program to Enhance the Quality of Primary School English Teachers

ณัฐวิภา วิริยา*

Nutwipa Wiriya

บำรุง ไตรรัตน์**

Bamrung Torut

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา ซึ่งแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 1 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.5/87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.68 กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าขนาดของผลเท่ากับ 4.18 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์สูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 6.19 ตลอดจนพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

Abstract

This research aimed to develop and evaluate the quality of an Introductory Linguistics Training Program to enhance the quality of primary school english teachers. The research methodology applied in this study was based on Research and Development which was divided

* นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

into two phases: 1) the needs analysis of primary school english teachers, and 2) the development and evaluation of an effectiveness of the IntroductoryLinguistics Training Program. The samples were 50 volunteer EFL primary school teachers in Nakhonpathom Educational Service Area Office 1. The research instruments used for collecting data were the developed training program. The research results revealed that the developed training program reached the efficiency (E_1/E_2) at 83.50/87.00, which was in conformity with the established requirement of 80/80, and had the effectiveness index (E.I) of 0.68. Moreover, it was found that the teachers participating in the training program increased their knowledge and skills of introductory linguistics before program implication at the .05 level of statistical significance. The developed training program had a very large effect size ($d=4.18$) on their knowledge and skills. Furthermore, they increased their self-awareness toward introductory linguistics before operation at the 0.05 level of statistical significance. The developed training program had a very large effect size on their self- awareness ($d=6.19$). Finally, their satisfaction toward training program in overall was found at the highest level ($\bar{X}=4.62$).

บทนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหา ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ ถึงแม้ว่า นักเรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จนถึงชั้นมัธยมปลาย เฉลี่ยสัปดาห์ละประมาณ 3-5 ชั่วโมง เป็นเวลาถึง 8 ปี ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเรื่องนี้ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2519) และวิจิตร ศรีสอาน (2533) ได้ระบุว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น หากมีการสอนภาษาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ก็จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น แต่นักเรียนส่วนใหญ่กลับฟังภาษาอังกฤษเกือบไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือแทบไม่ได้ ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่อ่านยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อย และไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้ศึกษา

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทย ซึ่งพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากครูผู้สอนที่ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และสิ่งจำเป็นอันดับแรกคือครูจะต้องมีความรู้ในด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น รู้จักโครงสร้างและองค์ประกอบทางภาษา ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับการสอบวัดมาตรฐานความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (Teaching Knowledge Test: TKT) และมาตรฐานครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้ระบุความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษไว้ในมาตรฐานที่ 1 ว่าครูจะต้องมีความเข้าใจ ธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Competence)

ดังนั้นเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องมีการพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาศาสตร์ก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในด้านอื่นๆ ตามมาตรฐานต่อไป ประกอบกับงานวิจัยที่ผ่านมาในด้านการพัฒนาครูยังขาดการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะทางภาษาศาสตร์ของครูในระดับประถมศึกษา ตลอดจนพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านความรู้ความสามารถในด้านเนื้อหาความรู้และต้องการให้มีการจัดการฝึกอบรมครูมากเป็นอันดับที่หนึ่ง ประกอบกับจากรายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาการรับรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษด้านความพร้อมในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ของ Unyakit (1991) ระบุว่าในการพัฒนาคุณภาพด้านภาษาอังกฤษของครูควรมีการจัดการอบรมให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการของครู ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และความจำเป็นด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และนำไปพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นที่ศึกษาไว้ข้างต้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
3. เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์ประยุกต์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D : Research and development) โดยมุ่งพัฒนาและประเมินคุณภาพของหลักสูตรภาษาศาสตร์เบื้องต้น โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

- 1.1 กำหนดมาตรฐานด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่พึงประสงค์ และขอบเขตเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น
- 1.2 ศึกษาความต้องการฝึกอบรมด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
- 1.3 ศึกษาการตระหนักรู้ความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

การดำเนินการในระยะที่ 2 นี้เป็นกระบวนการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตรด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

2.1 การออกแบบหลักสูตร เป็นขั้นตอนการกำหนดกรอบและโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วย การวางเป้าหมายและกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหาสาระหลักของหลักสูตร การกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการตลอดจนการกำหนดแนวทางการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้ ทั้งนี้โครงสร้างของหลักสูตรที่ได้จะผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความตรงเชิงเนื้อหา 2) ความสอดคล้องของหลักสูตร และ 3) ความเหมาะสมของหลักสูตร

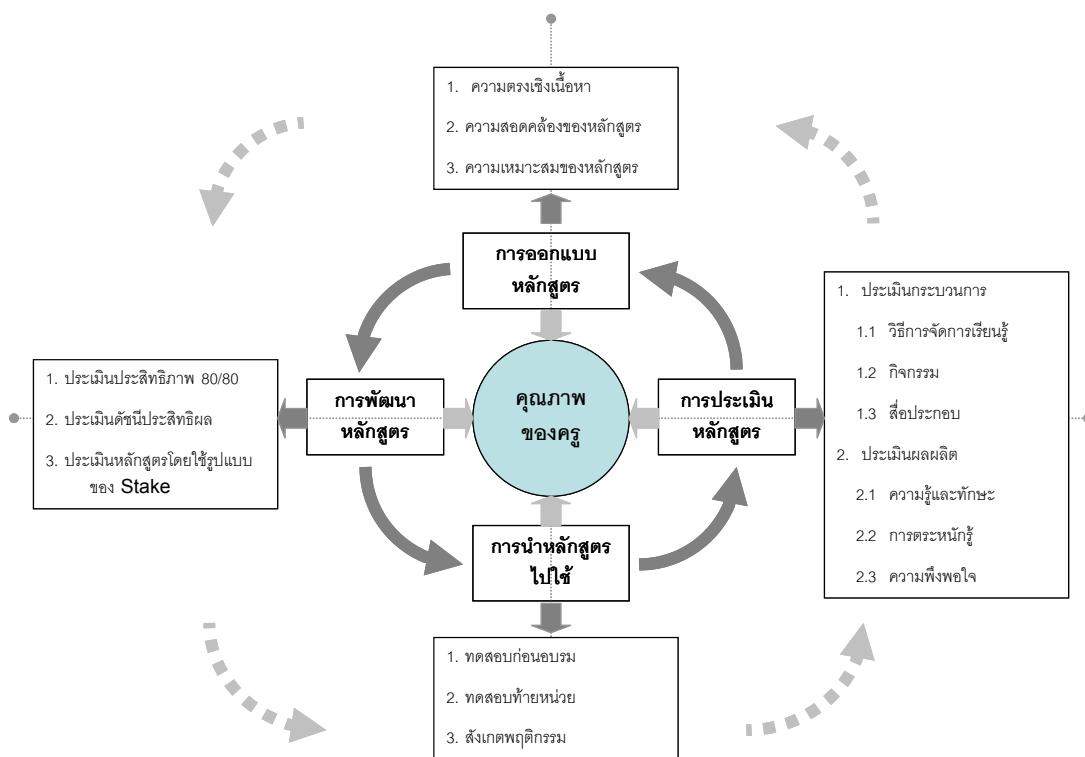
2.2 การพัฒนาหลักสูตร เป็นขั้นตอนการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรให้เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตรที่ออกแบบขึ้น ประกอบด้วย การสร้างเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตร การจัดทำสื่อประกอบของหลักสูตร การจัดทำแผนและเอกสารประกอบหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนนำหลักสูตรไปใช้ โดยเมื่อได้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นแล้วจึงนำไปประเมินคุณภาพ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินดัชนีประสิทธิผล และ 3) ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรก่อนนำไปใช้จริงโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ Stake (1975)

2.3 การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จำนวน 50 คน วิธีการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และการปฏิบัติงาน การประเมินความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้เข้าอบรมก่อนฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับผู้เข้าอบรม ตลอดจนการประเมินพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของผู้เข้าอบรมระหว่างฝึกอบรม โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริงและการทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้

2.4 การประเมินหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรหลังจากนำหลักสูตรไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ใช้ได้ประยุกต์มาจากรูปแบบการประเมินของ Stufflebeam (1971) ได้แก่ CIPP Model โดยมีมิติในการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ทั้งนี้ในขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ได้มีการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้แล้ว 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) และด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ดังนั้นในขั้นตอนนี้จึงเป็นการประเมินหลังการนำหลักสูตรไปใช้ในอีก 2 ด้าน คือ 1) ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การประเมินวิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมที่ใช้และสื่อที่ใช้ประกอบ และ 2) ด้านผลผลิต (Product) ประกอบด้วย การประเมินความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น การตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรภาษาศาสตร์ประยุกต์เบื้องต้น ดังสรุปผลวิธีดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 ได้ตั้งแผนภูมినำเสนอต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. ด้านสภาพปัญหาและความจำเป็นด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษ โดยมีครูสอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาตรงสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 15.70 เท่านั้น ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษอีกร้อยละ 84.30 สำเร็จการศึกษาในสาขา

วิชาเอกอื่น แต่ต้องมาสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากสภาวะการขาดแคลนครูภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบกับพบว่าครูเป็นจำนวนมากมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษน้อย กล่าวคือ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.30 จึงเป็นสาเหตุให้ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาขาดความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยผลการวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์

เบื้องต้นอยู่ในระดับต่ำทุกด้าน ($\bar{X} < 50$) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านระบบเสียงที่พบว่าครูได้คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 13.40 รองลงมาได้แก่ ด้านระบบคำ ($\bar{X} = 14.90$) ด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ ($\bar{X} = 25.52$) และด้านหน้าที่ทางภาษา ($\bar{X} = 45.26$) จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งและสมควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน สอดคล้องกับผลการสำรวจความต้องการฝึกอบรมด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มีความต้องการพัฒนาคุณภาพของตนเองด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น โดยการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความต้องการฝึกอบรมความรู้และทักษะด้านระบบเสียงมากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาได้แก่ ด้านระบบคำ ($\bar{X} = 3.87$) ด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ ($\bar{X} = 3.80$) และด้านหน้าที่ทางภาษา ($\bar{X} = 3.73$)

2. ด้านการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นไปทดลองกับครูกลุ่มตัวอย่าง ผลการประเมินพบว่าการใช้หลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.50/ 87.00 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำแบบทดสอบในการประเมินผลระหว่างการฝึกอบรมได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 83.5 ของคะแนนรวมทั้งหมดของแบบทดสอบทุกข้อ ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ 80 ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ครูกลุ่มตัวอย่างยังสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังการฝึกอบรมได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 87 ของคะแนนรวมทั้งหมดของแบบทดสอบทุกข้อ ซึ่งหมายความว่าครูกลุ่มตัวอย่างมีความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ 80 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงแสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

รายการ	คะแนนเต็ม	N	ΣX	$\bar{X}$	ร้อยละ
คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างการฝึกอบรม	160	5	668	133.60	83.50
คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม	100	5	435	87	87
ค่าประสิทธิภาพ					83.50/87.00

2.2 การประเมินค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.68 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผลคือ 0.50 แสดงให้เห็นว่าภายหลังการฝึกอบรมครูกลุ่ม

ตัวอย่างมีพัฒนาการการเรียนรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าฝึกอบรมเฉลี่ยร้อยละ 68 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพผลตามที่ตั้งไว้ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังต่อไปนี้

จำนวนผู้เข้าอบรม N	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนนก่อนอบรม P_1	ผลรวมของคะแนนหลังการอบรม P_2
5	100	58.4	87
ค่าดัชนีประสิทธิผล			0.68

2.3 ด้านความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ได้คะแนนจากการทำแบบ

ทดสอบก่อนเข้าอบรม เฉลี่ยร้อยละ 34.78 และได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบฉบับเดียวกันภายหลังการฝึกอบรม เฉลี่ยร้อยละ 75.04 ดังผลการวิจัยแสดงดังต่อไปนี้

ระยะเวลาการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD	t	Effect Size (d)
ก่อนการฝึกอบรม	34.78	10.46	-69.35*	4.18
หลังการฝึกอบรม	75.04	8.70		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p \leq 0.05$

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษจากการทำแบบทดสอบก่อนเข้าอบรมและหลังอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้สถิติ Dependent-Sample t-test แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองหรือครูสอนภาษาอังกฤษมีคะแนนความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น ภายหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้และทักษะด้านระบบเสียง 2) ความรู้และทักษะด้านระบบคำ 3) ความรู้และทักษะด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ และ 4) ความรู้และทักษะด้านหน้าที่ของภาษา แสดงให้เห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีคะแนน

ความรู้และทักษะทั้ง 4 ด้าน ภายหลังจากอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นสามารถเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นและมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการพัฒนาให้ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์หาขนาดของผล (Effect Size) เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพลของหลักสูตรที่มีต่อความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาว่ามากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์พบว่าขนาดของผลอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเท่ากับ 4.18 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ขนาดของผลของ Cohen (1988: 21-23) ที่ระบุว่าหากขนาดของผลมากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 แสดงว่าตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาค่าขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยของความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นเป็นรายด้านพบว่า ค่าขนาดของผลเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นมีอิทธิพลต่อความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาภายหลังจากการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.4 ด้านการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าก่อนการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประเมินความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของตนเองจากแบบประเมินตนเองแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.52$) และหลังการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประเมินความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของตนเองจากแบบประเมินตนเองฉบับเดียวกันอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 2.71$) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นภายหลังจากอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 หรือสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 39.67 และเมื่อพิจารณาโดยแบ่งตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นภายหลังจากอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรมทุกหน่วยการเรียนรู้ ดังผลการวิจัยแสดงดังต่อไปนี้

ระยะเวลาการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD	t	Effect Size (d)
ก่อนการฝึกอบรม	1.52	0.21	-30.02*	6.19
หลังการฝึกอบรม	2.71	0.17		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p \leq 0.05$

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษจากการทำแบบประเมินก่อนเข้าอบรมและหลังอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้สถิติ Dependent-Sample t-test พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นภายหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรมทุกหน่วยการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นสามารถเพิ่มพูนการตระหนักรู้ ตลอดจนเสริมสร้างความมั่นใจในความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้สูงขึ้น

นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์หาค่าขนาดของผล (Effect Size) เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพลของหลักสูตรที่มีต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาว่ามากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าขนาดของผลอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเท่ากับ 6.19 ซึ่งมากกว่า 0.80 แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาค่าขนาดของผล

ของค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย พบว่า ค่าขนาดของผลเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกหน่วยการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาภายหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.3 ความพึงพอใจของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นภายหลังการฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยป้อน 2) ด้านกระบวนการ และ 3) ด้านผลผลิต ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจสูงกว่าด้านอื่นๆ อีก 2 ด้าน ($\bar{X} = 4.75$) รองลงมา ได้แก่ ด้านปัจจัยป้อน ($\bar{X} = 4.58$) และด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.53$)

จากผลการประเมินความพึงพอใจของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาดังแสดงข้างต้นชี้ให้เห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง และเกิดประโยชน์ต่อครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นนั้นมีคุณค่าและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นให้แก่ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ได้ผ่านกระบวนการประเมินคุณภาพของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยการประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 โดยผลการประเมินพบว่าค่าประสิทธิภาพที่ได้เท่ากับ 83.50/87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น เท่ากับ 0.68 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าอบรมมีพัฒนาการก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 68 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผลที่ได้นั้นมีค่าเกิน 0.5 ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การยอมรับว่าค่าดัชนีประสิทธิผลควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป หลักสูตรหรือหน่วยวัดกรรมที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิผล (เผชญิ กิจระการ 2546) ดังเช่นงานวิจัยของ ไกรวุฒิ เกรียรติมย์ (2551) และ เขมจิรา พรหมรักษา เอกฉันท จารุเมธิชน มนูญชัยพันธ์ และทัศนะ เกตุมณี (2553) ที่พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีค่ามากกว่า 0.50 ได้แก่ 0.56 และ 0.64 ตามลำดับ ดังนั้นจึงแสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น

ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง และสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้ และ 3) ความเหมาะสมของหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stake หรือที่เรียกว่า Stake's Congruence Contingency Model เนื่องจากเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใดในการนำไปใช้ โดยทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับครุณาร่องก่อน แบ่งปัจจัยการประเมินออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ สภาพก่อนใช้หลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร ผลการใช้หลักสูตรซึ่งผลการประเมินพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการนำไปใช้ ดังนั้นจากผลการประเมินหลักสูตรทั้ง 3 ด้าน ตลอดจนผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับสูง จากกระบวนการประเมินคุณภาพของหลักสูตรอย่างเป็นระบบดังระบุข้างต้น ช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการประเมินหลักสูตรจะช่วยพิจารณาว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผู้เข้าอบรมมีการตระหนักรู้ และความพึงพอใจเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2549) และ Guba (1985) ที่ระบุว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตร และช่วยพิจารณาหาข้อสรุปถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร เพื่อนำไปแก้ไขและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาผู้เข้าอบรมให้มีคุณภาพ ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นได้ผ่านการการประเมินหลักสูตรที่เป็นระบบทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ครุมีพัฒนา

การด้านความรู้และทักษะและด้านการตระหนักรู้ภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงมาก

นอกจากนี้หลักสูตรฉบับนี้สร้างขึ้นจากการประเมินความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นก่อนการพัฒนาหลักสูตรอย่างครอบคลุมในทุกด้าน โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น เพื่อวิเคราะห์สภาพหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น ตลอดจนวิเคราะห์ปัจจัยและวิธีการในการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความจำเป็นและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Witkin (1984) และ Wexley (1991) ที่ระบุว่าควรวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มีลำดับความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากข้อมูลที่ได้จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และตรงประเด็น ในมิติที่ 2 เป็นการศึกษาความต้องการฝึกอบรมด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาว่าครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์หัวข้อใดที่ครูมีปัญหาและต้องการเข้ารับการแก้ไขมากที่สุด ตลอดจนครูมีความพร้อมในการเข้าอบรมเพียงใด สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1988) ในด้านการประเมินความจำเป็นเชิงอัตนัย (Subjective Needs) ที่ระบุว่าควรเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรโดยการแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง และมิติที่ 3 เป็นการศึกษาการตระหนักรู้ (Self-Awareness) ความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของ

ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาว่าครูมีความตระหนักรู้ในความสามารถของตนเองด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ศึกษาในมิติที่ 1 และผลการวิเคราะห์ความต้องการที่ศึกษาไปในมิติที่ 2 โดยวิธีการนี้เป็นรูปแบบการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ทั้งเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ในแต่ละมิติ ซึ่งสอดคล้องกับวรรณิ แกมเกตุ (2551: 201) และ สุกวงศ์ จันทวานิช (2553: 128) ที่ได้ระบุว่าการใช้รูปแบบการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) จะช่วยให้ข้อมูลมีความแม่นยำและน่าเชื่อถือ ตลอดจนป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผลการประเมินความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นทั้ง 3 มิติ ที่ได้ เป็นข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและได้มาจากสภาพปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นโดยสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นมูลรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

นอกจากนี้จุดเด่นของงานวิจัยฉบับนี้ คือ การใช้แนวคิดเรื่องค่าขนาดของผล (Effect Size) ซึ่งเป็นการศึกษาขนาดอิทธิพลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่มีต่อคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษว่ามากน้อยเพียงใด โดยสุพรรณ สุกมลสันต์ (2553) ระบุว่าการใช้ค่าขนาดของผล (Effect Size) เป็นการเพิ่มนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (Practical Significance) หรือเป็นการให้ความสำคัญของผลการวิจัยที่ได้ต่อการนำไปใช้ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ ที่มักให้ความสำคัญเฉพาะด้านนัยสำคัญ

ทางสถิติ (Statistical Significance) เท่านั้น โดยผลการวิเคราะห์พบว่าค่าขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษ และค่าขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นอยู่ในระดับสูงมาก คือ 4.18 และ 6.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์สูงสุดของ Cohen (1988) ที่ระบุว่าหากค่าขนาดของผลมากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 แสดงว่าตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการตระหนักรู้ด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประมอยู่ในระดับสูงกว่าที่เกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการแสดงความต้องการและความจำเป็นในพัฒนาตนเองด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้น ตลอดจนหลักสูตรฉบับนี้ได้สร้างและพัฒนาขึ้นมาจากการประเมินความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับก่อนเข้าอบรมจะมีการแจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมและแผ่น CD เพื่อเป็นตัวอย่างในการออกเสียงให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถนำกลับไปทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาคุณภาพด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นสามารถพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษได้ตามเป้าหมายของคุณลักษณะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นที่พึงประสงค์ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการพัฒนาครู เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษ

1.2 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเหมาะสมสำหรับผู้เข้าอบรมที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งแบ่งผู้เข้าอบรมเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ให้มีสัดส่วนผู้เข้าอบรมในระดับเก่ง ระดับกลาง และระดับอ่อนเท่ากับ 1:2:1 เพื่อให้การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.3 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาศาสตร์เบื้องต้นเหมาะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ต่ำไปจนถึงปานกลาง ในกรณีที่ผู้เข้าอบรมไม่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์เลย สามารถเพิ่มระยะเวลาในการฝึกฝนทักษะได้ หรือผู้เข้าอบรมสามารถฝึกฝนด้วยตนเองนอกเวลาโดยใช้แผ่น CD ที่แจกให้เป็นตัวอย่างได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อเข้าใจปัญหาและข้อบกพร่องของการฝึกอบรมมากยิ่งขึ้น และนำผลมาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์เบื้องต้นของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การพัฒนาบทเรียนภาษาศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือการพัฒนาแบบเรียนภาษาศาสตร์เบื้องต้นออนไลน์ เพื่อเป็นการพัฒนา

ตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษในเวลาและสถานที่
ที่ผู้เรียนสะดวก ตลอดจนสามารถตอบสนองผู้เรียน
ได้เป็นจำนวนมาก ไม่ถูกจำกัดในเรื่องขนาดของ
ห้องที่ใช้ในการฝึกอบรม

2.3 ควรมีการวิจัยด้านการพัฒนาความรู้
และทักษะด้านภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษ
ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพของครูสอน
ภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2549). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน**.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณิ แกมเกตุ (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2533). **อุดมศึกษาไทยในศตวรรษหน้า**. วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช , 2-6.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2553). **ขนาดของผล : ความมีนัยสำคัญในทางปฏิบัติในการวิจัย**. วารสารภาษา
ปริทัศน์, 2553.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. (2519). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). **การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- Cohen, J. (1988). **Statistical power analysis for the behavioral sciences**. NJ :
Lawrence Earlbaum Associates.
- Guba, E.G. and Y.S. Lincoln. (1985). **The places of values in needs assessment**.
Educational Evaluation and Analysis. 4, 3 : 311-20.
- Nunan, D. (1988). **Syllabus design**. Oxford : Oxford University Press.
- Stake, R.E. (1975). **Program evaluation : Particularly responsive evaluation**. Kalamazoo
Mich : Evaluation Center of Western Michigan University.
- Stufflebeam, D.L., et al. (1971). **Educational evaluation and decision-making**.
Illinois : Peacock Publishers., Inc.
- Unyakiat, P. (1991). **A study of Thai secondary school EFL teacher's perceptions of
their preparation to teach English**. Ph.D. Dissertation, Ohio State University.

- Wexley, K.N. and G.P. (1991). **Latham developing and training human resources in organization**. 2nd ed. NewYork : Harper Collins.
- Witkin, B.R. (1984) **Assessing needs in educational and social programs** San Francisco. CA : Jossey Bass Publishers.